

Petr Torak 0:00

Bună seara Anna și vă mulțumesc foarte mult pentru participare.

Ana-Maria Ion 0:07

Mulțumesc că m-ai invitat.

Petr Torak 0:09

Mulțumesc. Ne-am întâlnit, a trecut probabil un an sau poate puțin peste un an, ne-am întâlnit înapoi la Peterborough și mulți dintre studenții noștri și, evident, am găsit și eu povestea și discursul tău aici la Kompas absolut uimitor și foarte inspirator. Și sunt foarte mulțumit că ați acceptat această invitație pentru acest interviu care va motiva tot mai mulți tineri studenți.

Ana-Maria Ion 0:34

Ah, da, ne-am întâlnit acum mai bine de un an. Vă mulțumesc că m-ați invitat la Peterborough. Am avut un timp atât de minunat. Și am întâlnit oameni foarte buni. Și aștept cu nerăbdare să vă vizitez din nou curând. Și da, m-am simțit uimitor discutând cu ei despre educație și oportunitățile educației în Marea Britanie. A fost o discuție foarte interesantă pe care am avut-o într-adevăr.

Petr Torak 0:58

Mulțumesc foarte mult. Așadar, fără să mai spunem Ana, vă rugăm să ne spuneți un pic despre dvs. de unde proveniți și doar un pic despre trecutul dvs.?

Ana-Maria Ion 1:08

Eu sunt din București, România. Am 26 de ani, m-am născut în zona numită Ferentari, dacă o cauți pe Google, vei vedea două mari comunități de romi și zona de sud a Bucureștiului. Zona noastră este ca o legendă urbană, unde românii și românii trăiesc împreună și parcă ar fi o fuziune acolo. Sunt absolvent de drept și fac un master în Londra, Marea Britanie. Și am venit în Marea Britanie pentru a-mi schimba de fapt cariera de la drept la educație. În acest moment, sunt fericit să spun că lucrez ca asistent didactic în Essex, cu diferite școli și îmi găsesc munca cu adevărat, foarte importantă pentru comunitatea cu care lucrez. Și munca mea implică nu numai copiii romani, ci și romi țigani și călători, lucru pe care sunt mândru să-l fac. Deci da, în acest moment lucrez cu școli și, de asemenea, lucrăm cu Poliția Metropolitană. Sunt traducător și interpret pentru poliția scoțiană și NHS.

Petr Torak 2:13

Ei bine, ești foarte ocupată atunci

Ana-Maria Ion 2:15

Da, sunt destul de ocupata. Dar mulțumesc lui Dumnezeu ocupata de acasă în acest moment.

Petr Torak 2:20

Cu siguranță. Și cred că este bine să fii și tu ocupat, știi, mai ales la fel de mult să le oferi.

Ana-Maria Ion 2:26

Desigur

Petr Torak 2:27

Deci, revenind la copilărie, ai spus că ești din România, cum sunt amintirile tale din România? Și, știi, mergi la școli? Știi, ai spus că, în mod evident, locul tău în care ai crescut a fost liniștit, în toate aceste probleme, știi cum ai experimentat creșterea ta fiind femeie romă?

Ana-Maria Ion 2:46

Dacă mi-ați pune această întrebare înainte de a veni în Marea Britanie, aș spune că totul a fost în regulă. Și aș încorpora un ochi către educația mea din trecut, după ce am venit în Marea Britanie și, de fapt, m-am trezit și mai acordat mișcărilor de mișcare care se întâmplă în zilele noastre. Aș spune, experiența mea cu discriminarea și rasismul în România este destul de interesantă. M-am confruntat în special cu discriminarea în școală. Și de ce vă spun asta pentru că nu știam că este vorba de discriminare. Mi-am dat seama că, în timp ce urmăream mișcarea BLM online, existau comportamente tipice care sunt destinate persoanelor care aparțin unei rase sau etnii specifice. Și aceste comportamente trec neobservate, aș spune că am fost victima unui rasism ascuns. Este un ton specific în voce. Este o atitudine specifică de exprimare a feței față de persoană. Și lipsa accesului, oferirea acelei persoane la resurse și a face să pară că este ceva normal, doar că sa întâmplat este șansa ca acea persoană să aibă o zi grea. Dar, de fapt, asistam la frica mea colegii mei care sunt romani și au avut, au avut acces la aceleași lucruri la care mi sa refuzat accesul, dar într-un mod foarte frumos. În tot acest timp, m-am gândit: Oh, am avut doar ghinion. Planetele nu erau aliniat, dar eu de fapt am fost o victimă. Și mi-am dat seama acum în timp ce lucrez ca și lucrez în educație. Deci, în școli mai ales Da, m-am confruntat cu discriminare. A trebuit să muncesc mai mult pentru a obține o notă specifică pe care colegii mei o vor face mai ușor. Deci da, am fost și mi-a afectat sănătatea mintală pe termen lung.

Petr Torak 4:58

Îmi pot imagina și, evident, știi, știi, acesta este un lucru destul de important. Și cred, știi, tot acest lucru, știi, ei îl numesc aici, rasismul rozătorilor are, știi, un efect și mai rău asupra oamenilor și mai ales a tinerilor pe care ar avea-o rasismul deschis. Deci da, și înțeleg complet. Și așa nu te-ai mutat în Marea Britanie și câți ani aveai când te-ai mutat aici?

Ana-Maria Ion 5:23

Aveam 21 sau 22 de ani.

Petr Torak 5:26

bine

Ana-Maria Ion 5:27

Și eram adult,

Petr Torak 5:28

Cum a fost exeperince dvs., atunci cum ați perceput poporul britanic, sistemul și orice altceva?

Ana-Maria Ion 5:35

Um, în comparație cu modul românesc de a învăța oamenii să se adreseze oamenilor sau să se apropie de oameni, există o implicare emoțională mai mică în comunicarea în modul britanic de a comunica cu ceilalți, ceea ce, în opinia mea, face esența contextului care facilitează să fie livrat, ceea ce în România este destul de pierdut în traducere se pierde pe drum în comunicare. În primul rând, în al doilea rând, în modul britanic de a lucra într-un grup, există mai multă educație oferită oamenilor despre cum să-și îmbunătățească productivitatea, ceea ce nu am găsit aici în România. Și apoi există respectul față de tine și cultura și oamenii nu primesc asta. Ușor, nu înțelegeți, nu găsiți, nu le este ușor să faceți glume față de cultura voastră, să faceți glume față de apariția voastră, ceea ce se întâmplă ușor în România și este destul să zicem forțat sau încurajat.

Petr Torak 6:49

Și, în afară de, evident, atitudinile față de minoritățile etnice și educație, ce ați spune că vă place cel mai mult în Marea Britanie?

Ana-Maria Ion 6:58

Poți să stai la masă cu oricine îți dorești, oriunde s-ar afla, din toată lumea și, de fapt, învățând atât de multe despre care crezi că știi deja de pe internet de acasă, de fapt nu știi nimic? De fapt, când am ajuns în Marea Britanie, mi-am făcut prieteni din întreaga lume. Și sunt mândru să știu că moștenirea umană este atât de amplă, așa că este, este plină de varietate. Și mă bucur de atâtea lucruri minunate care ne sunt ascunse. Și de fapt nu ni se permite să-l gustăm pentru a o înțelege. Deci, gustul Regatului Unit, îl numesc politica de egalitate și diversitate care se aplică peste tot.

Petr Torak 7:48

Foarte frumos spus, mulțumesc. Și bine, deci ai venit în Marea Britanie? Și ți-ai făcut studiile doar în România? Sau ați făcut câteva studii și aici, în Marea Britanie?

Ana-Maria Ion 7:56

Am început cu studiile în România, am făcut o licență în drept. Și apoi am venit în Marea Britanie. Și am început să-mi fac masterul în acest moment, lucrez la un DPSI, care este o diplomă în interpretare de serviciu public, deoarece scopul meu este să lucrez cu imigrația, instanța și credințele. Deci, în acest moment, da, lucrez la două grade, unul dintre ei este un maestru, iar celălalt este DPSI.

Petr Torak 8:29

Asta e uimitor. Ei bine, știi, sunt foarte curios cum gestionezi toate acestea, știi, studiile, munca ta și toată munca comunitară pe care o faci și?

Ana-Maria Ion 8:36

Este solicitant, dar este legat de ceea ce am făcut înainte. Deci, în acest moment, nu mi se pare atât de obositor, pentru că îmi place să fac.

Petr Torak 8:46

Deci tu studiezi. Și tu ai spus că lucrezi ca asistent didactic la o școală? Ce, știi, ce simți că știi despre această slujbă, știi ce diferențe faci ca asistent didactic?

Ana-Maria Ion 9:00

Nu știam că nu știam niciodată că aș vrea să fiu profesor cu care să încep, să îi învăț pe ceilalți și să îmi placă, să dezvolt abilități în ceilalți. Ceea ce le aduc, după părerea mea, este propria mea originalitate și felul în care îmi convertesc experiențele în experiențele mele proaste în altele noi și mai bune. Deci, ceea ce mi s-a întâmplat în trecut, îi previn și îi lupt, astfel încât alții să nu întâmpine niciodată astfel de situații nefericite. După cum am spus, copiii pe care îi am în față în clasă sunt departe de britanici și vorbesc despre britanici albi. Sunt din toată lumea, inclusiv romi țigani și călători și sunt mândru că îi văd acolo. Sunt mândru că îi antrenez din când în când sau îi îndrum. Deși nu le recunosc că sunt romă pentru că știu. Nu cred că ar trebui să marchez acest punct în fața lor. Pentru că eu cred că ar trebui să respectăm persoana din fața noastră, nu rasa. Dar cursa. Cursa, respectul trebuie să vină din interior fără nicio discuție și dezbateră.

Petr Torak 10:16

Este foarte frumos. Și, însă, cred că este chiar dacă nu le spui că o vor face, majoritatea copiilor te vor recunoaște ca fiind rom sau nu?

Ana-Maria Ion 10:27

Aceasta este o întrebare dificilă. Dacă sunt din România, mă vor recunoaște dacă sunt de oriunde din Marea Britanie, am auzit oameni vorbindu-mi în hindi, alții vorbindu-mi în spaniolă, oamenii nu mă pot așeza exact undeva pe hartă. Și mi se pare amuzant. Deci, numai pentru oamenii care au ochiul pentru fete țigănești sau fete oma, ar spune, oh, ești de acolo, arăți așa și așa. Dar un lucru bun despre britanicii din sistemul britanic este că oamenii nu ajung să glumească cu asta. Oamenii nu pot să te ia cu asta. Și acesta nu este un subiect pentru o scurtă discuție despre discuții ocazionale. Deci nu întâlnim niciodată astfel de situații neplăcute.

Petr Torak 11:14

Este absolut adevărat. Și, însă, și ceea ce cred și am văzut asta, când vii la Peterborough și l-am văzut, multe alte orașe când am vizitat școlile cu colegii mei, știi, cred că acei români, în special romii copii care sunt la școlile voastre și știi că sunteți femeie română sau romă, pentru ei trebuie să fie un sentiment absolut uimitor să vedeți. Știi, cineva din comunitatea lor, realizând atât de multe lucruri pe care le-ai realizat în viața ta. Și l-am văzut aici la Peterborough, când vorbeai cu fete, știi, când stau acolo, e frumos, e rom, bine, bine. Dar pentru o femeie, știi, și într-o astfel de poziție, foarte educată, bine vorbită să stea acolo, știi, pentru că suntem ca, wow, știi, ca, sunt ca știi, așa că trebuie să fie, probabil că trebuie să vezi asta mult la școala ta.

Ana-Maria Ion 12:02

Îți mulțumesc că ai adus asta în discuție. De fapt, mi-a fost dor de toți tinerii de acolo. Și fetele mai ales. Da, când oamenii care mă cunosc, care pot cine pot spune, oh, ești de aici, ești așa. Se simt mai în siguranță. Copiii sunt din România, nu doar romi, dacă sunt și ei Gaza, dacă mă văd în fața lor. Sunt ca, Oh, așteaptă, aceasta este o poveste bună, pot ajunge la această poveste bună în viață. Aceasta este narațiunea pe care vreau să o urmez. Ei primesc această imagine că, oh, povestea are un final bun, dar nu una rea. Pentru că, știi, când un român, țigan sau rom, oamenii așteaptă cu atât mai puțin de la tine, așa că te aștepti și mai puțin de la tine, așa că au acest sentiment mai sigur. Dacă vorbim despre fete, îmi fac și eu părerea față de feminism. Încerc să fiu feministă, nu pot să spun că sunt feministă. Și încerc tot posibilul să-i fac să înțeleagă că orice țintă este realizabilă în Marea Britanie și ar trebui să uite ce s-a întâmplat în țara lor natală, deoarece aici este o narațiune diferită. Deci da.

Petr Torak 13:13

Absolut. Și acest lucru mă duce foarte frumos la următoarele întrebări, care se referă de fapt la rolul în schimbare al femeilor rom în cadrul societății. Care este părerea ta? Vedeți că rolul romilor, al femeilor rom în societate se schimbă nu numai în cadrul societății mai largi, ci și în cadrul comunității de romi?

Ana-Maria Ion 13:33

Pentru moment? Da, așa spune că există o schimbare. Și, după părerea mea, dacă așa sublinia ceva care trebuie într-adevăr schimbat este sănătatea mintală. Voi pleda mereu pentru sănătatea

mentală, eu însumi, sunt o persoană care a fost afectată mental de rasism. În cultura romană, femeia când este crescută de părinți, crește cu acest concept în mintea ei și cu sistemul ei că Oh, valoarea mea este mai mică, ar trebui să stau mai jos, ar trebui să spun mai puțin. În zilele noastre, sistemul le oferă mai mult acces la educație. Și, atunci când au acces la educație, desigur, nivelul lor de independență crește. Iar mișcarea feministă pentru femeile române este în creștere în acest moment. Așadar, în viitor, pot vedea multe alte femei române care își urmează visele. Dar văd că unele dintre aspectele tradiționale nu sunt pierdute, dar unele dintre ele vor fi dizolvate pe drum, deoarece sună destul de dificil din partea mea să o spun, dar o parte din așa-numitele tradiții ale romilor se bazează pe femeie.

Petr Torak 14:58

Și sunt complet de acord cu i, există acest lucru, este de fapt o mare parte a tradițiilor romani. Și cu românii, emanciparea femeilor, se va schimba. Dar cred, știi, este timpul, știi, este doar o chestiune de timp să-l schimbi, pentru că fetele tinere de aici din Marea Britanie și-au dat seama brusc că acele așteptări, fie că sunt așteptările familiei, fie cele ale comunității se bazează despre tradițiile foarte vechi care nu sunt chiar relevante în zilele noastre, știi, secolul 21, și că, știi, faptul că sunt femei române nu înseamnă că nu pot avea o familie, dar în același timp își continuă cariera și merg la universitate și lucrează ca ofițeri de poliție, sau doctori, avocați sau orice altceva se află. Deci, asta cred, asta este frumusețea acestei schimbări.

Ana-Maria Ion 15:51

Dacă pot reveni la asta, este că de fapt, femeile din generația mea, au un conflict, acel conflict intergenerațional cu părinții lor și, mai ales, cu mamele lor? Deoarece părinții nu înțeleg această dezvoltare destul de bruscă, de ce ești tu? De ce ești căsătorit? Să spunem doar că este o femeie de 20 de ani. Dacă se apropie de împlinirea a 30 de ani și nu este căsătorită, în opinia comunității, nu este împlinită, femeie, nu este fericită. Și acolo, conflictele încep de la opinia mea finală cu privire la această întrebare este că dezvoltarea femeii, femeia română, va dura 20 de ani sau 30 de ani mai mult. Aș spune că începe cu generația mea și va fi curat și clar față de următoarea. Deci suntem, cred că părinții femeilor române care sunt libere. Aceasta este părerea mea despre acest subiect.

Petr Torak 16:58

Foarte bine spus, da, mulțumesc. Și încă pe tema romilor. Ce înseamnă să fii rom?

Ana-Maria Ion 17:07

Înseamnă să participi la un proiect pe care nu l-ai ales. Și înseamnă să fii liber și să fii liber, poate avea un impact bun și rău. Ceea ce este cel mai important este dacă unul, oricare dintre noi ar alege acel proiect, din nou, dacă am avea de ales atunci când ne-am născut. Aș fi ales-o din nou și din nou, pentru ca eu să amintesc proiectul toată viața noastră.

Petr Torak 17:32

O altă întrebare pentru tine în mod specific, este atât de evident, știi, ești, ai realizat atât de mult. Și, știi, studiezi, lucrezi și lucrezi spre obiectivele tale. Dar unde te vezi peste 5 sau 10 ani?

Ana-Maria Ion 17:48

Ei bine, mă mândresc cu faptul că sunt superstițios și nu știu dacă asta face parte din tradiția mea. Nu aș da de fapt detalii. Dar voi da un indiciu. Deci, să spunem că astăzi respect regulile. Sperăm că într-o bună zi voi participa la elaborarea regulilor pentru binele comunității.

Petr Torak 18:08

Minunat. Mulțumesc foarte mult. Și, în sfârșit, ultima întrebare pentru toți acei tineri care vor asculta acest interviu video. Care ar fi recomandarea dvs. pentru ei? Ce sfaturi le-ați da pentru a reuși în viață?

Ana-Maria Ion 18:23

În primul rând, pentru a-și dezvolta inteligența emoțională și pentru a-și dezvolta gândirea critică, nu credeți niciodată că rasismul va fi tăiat sau eliminat din această lume, va fi mereu acolo, dezvoltați mecanisme care vă ajută nu numai să faceți față celor faceți față rasismului, dezvoltați de fapt mecanisme care vă ajută să vă atingeți ținta fără a fi deteriorat sau fără a fi nevoiți să ne remediem de fiecare dată. Fiți conștienți, fiți treziți și nimic că obiectivele dvs. nu sunt realizabile, toate sunt realizabile. Asigurați-vă că nu vă opriți pe drum pentru lucrurile inutile. Și lucrurile inutile sunt lucrurile rele pe care ni le aduc oamenii, cum ar fi rasismul, discriminarea și xenofobia.

Petr Torak 19:23

Uau, mulțumesc foarte mult Ana, a fost foarte, foarte puternic. Ai vorbit foarte frumos. Trebuie să spun că este o plăcere să vă vorbesc despre aceste subiecte. Și voi fi cu nerăbdare să vă ofer o altă oportunitate de a veni la Peterborough și de a vorbi din nou cu tinerii noștri de aici, pentru că au cerut asta înainte, știți, le-a plăcut foarte mult fiecare cuvânt pe care le-ați spus.

Ana-Maria Ion 19:46

Vă rog să le spuneți că mi-e foarte dor de ei. Mulțumesc pentru invitație. Abia aștept să-i întâlnesc din nou. Dar aștept o zonă de nivel 4 pentru a schimba situația. Deci, când voi avea ocazia să călătoresc Desigur, primul punct de pe hartă este Peterborough. A fost o experiență atât de plăcută.